

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 martie - 4 aprilie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 1 aprilie 2015; ora 08.00

Calea Crucii
sâmbătă, 4 aprilie 2015, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 4 aprilie 2015, ora 18.00

ANUNȚ

Miercuri, 1 aprilie 2015, la ora 18.45, sunteți invitați să participați la devoțiunea ”Cale Sfintei Cruci”, care se va ține în Parcul ”Mihai Vitezul” (Olosig). Întâlnirea va avea loc pe platoul din fața Bisericii Greco-Catolice ”Adormirea Maicii Domnului” - Oradea, la ora 18.45.

Vă așteptăm cu drag!

Pr. Critian Tiba O.F.M.Conv

Rugăciune

Iată-mă Doamne în fața Ta, privind la Tine cu ochii minții. Tu mă înveți și-mi descoperi scopul. Exemplul vieții Tale pământești îmi descoperă cât sunt eu de departe de sfințenie. Ai înfăptuit mântuirea noastră. Dorința Ta a fost să faci voia Tatălui Tău și astfel Te-ai făcut ca unul dintre noi, Te-ai îmbrăcat cu omenirea noastră și, mai mult, ai devenit servitorul nostru revelându-ne ce înseamnă adevărata iubire. O, Doamne, Dumnezeuul meu și Totul meu, merit sau pot să cutez să-Ți cer mai mult decât mântuirea mea, eu care nici măcar pentru aceasta nu am servit cum se cuvine pe pământ, cu toate că am avut permanent înaintea mea exemplul vieții și al învățăturii Tale?

Numai bunătatea Ta, mă face să sper la fericirea cerească pentru că numai harul Tău poate să-mi transforme sufletul împietrit într-un suflet sfânt și curat, care să fie vrednic de a se bucura de-a pururi în Măreția Ta. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Dumitru Huza, Ana Flore, Adelina Tăutu și Nicolae Flore** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cel mai mare exemplu

Cel mai mare exemplu al unei astfel de slujiri umile ni l-a dat Isus. Când nimeni nu a vrut să spele picioarele apostolilor conform obiceiului, Isus și-a dat jos haina, a luat ligheanul cu apă și prosopul, a îngenuncheat și le-a spălat El picioarele. Celsus, un păgân din secolul al II-lea, găsea acest pasaj blasfemiator. Era unul din motivele pentru care considera creștinismul ca fiind îngust: cum putea Dumnezeu să moară pe cruce și mai mult, să spele picioarele cuiva! Departe de a considera gestul o blasfemie, creștinii prețuiesc spălarea picioarelor ca pe o mare lecție pe care ne-a dat-o Cristos. “După ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora; Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,12-15).

Gândindu-ne la acest act de umilință al lui Isus, ne întrebăm: a fost o umilință mai mare pentru Isus faptul de a spăla picioarele discipolilor Săi sau faptul ca El – Creatorul Universului – să fie înfășat în scutece și așezat într-o iesle? sau să fie pălmuit de un servitor în timpul procesului Său? sau să fie încoronat cu spini și batjocorit? sau să fie pironit pe cruce ca un criminal notoriu? Atunci când Dumnezeu a ales să vină pe pământ, a ales să vină ca un slujitor. Sf. Pavel a exprimat frumos aceasta atunci când a scris că Isus Cristos, “Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,6-8).

Să ne despărțim cu aceste cuvinte ale Arhiepiscopului Temple:

Doresc să vă las cu imaginea pe care Sf. Ioan ne-o dă despre ceea ce a făcut Domnul nostru într-un moment de specială conștientizare a misiunii și autorității Sale divine. Știind că a venit de la Dumnezeu și că va merge la Dumnezeu, ce a făcut El? Nu s-a așezat pe un tron ca să îi invite pe discipolii Săi să se închine în fața Lui. S-a încins și a început să îndeplinească pentru ei actul de slujire care în acele timpuri și locuri era considerat ca fiind cel mai slugarnic act pe care cineva îl putea face pentru altul. Le-a spălat picioarele. Aceasta a simțit El că înseamnă a fi Dumnezeu: a sluji.

“V-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,15).

“Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă.”